

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
ÎNCHEIERE

23 aprilie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
completul de judecată în componența:
Președinte – Țurcan Anatolie,
Judecători – Daguța Sergiu, Talpă Boris,

a examinat, fără citarea părților, admisibilitatea recursurilor declarate de către avocații Garaba Mihail și Barbaroș Mihail în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei din 19 decembrie 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală privindu-l pe

Ciorap Sandu XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

anterior judecat prin sentința din 24 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, la pedeapsa de 6 luni închisoare, în baza art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 22.04.2021 – 08.07.2021 (prima instanță);
2. 29.03.2022 – 19.12.2022 (instanța de apel);
3. 02.03.2023 – 23.04.2024 (instanța de recurs).

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința din 08 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/, Ciorap Sandu a fost recunoscut vinovat și în temeiul prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 160 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În baza art.84 alin.(3) și 87 Cod penal, s-a dispus executarea de sine stătător a pedepsei stabilite prin prezenta sentință și a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24.07.2020, prin care Ciorap Sandu, a fost condamnat la o pedeapsă sub formă închisoare pe un termen de 6 luni, executarea pedepsei aplicate lui Ciorap Sandu, fiind suspendată condiționat, conform art.90 Cod penal, pe un termen de probă de 2 ani.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Ciorap Sandu, nefiind posesor al permisului de conducere, la data de 18 martie 2021, aproximativ la orele 03:14, conștientizând că a consumat alcool și respectiv se afla în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările lor, a urcat la volanul

automobilului de model „Renault Megane” cu n/î XXXXX și în timp ce se deplasa prin mun. Chișinău, la intersecția str. Vasile Lupu cu str. Constantin Stere, a fost stopat de către colaboratorii Inspectoratului Național de Securitate Publică, care suspectându-l în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, l-au transportat pe Ciorap Sandu la Dispensarul Republican de Narcologie, unde a fost supus examenului medical cu prelevarea probelor biologice, în rezultatul căruia, conform procesului-verbal nr.453 din 18 martie 2021 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, acesta s-a dovedit a fi în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, cu concentrația alcoolului de 0,78 mg/l în aerul expirat și 1,39 g/l, ceea ce potrivit prevederilor art.134¹² alin.(3) din Codul penal, constituie stare de ebrietate cu grad avansat.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Ciorap Sandu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi – ”*conducerea mijlocului de transport, în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.*”

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Copeciuc Marina, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de 8 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, aplicarea art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa stabilită să se adauge parțial pedeapsa stabilită prin sentința din 24 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 1 an închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că:

- pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă;
- instanța de judecată a neglijat prevederile art.61 Cod penal;
- instanța nu a ținut cont de faptul că, față de inculpat prin sentința din 24.07.2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost aplicat art.90 Cod penal, acestuia fiindu-i acordată încredere și posibilitate de a se corecta;
- dispunerea executării de sine stătător a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08.07.2021 și a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24.07.2020, față de inculpatul nu va duce la reeducarea sa, inculpatul nu va face concluzii și nu va percepe real ispășirea unei pedepse pentru comiterea unei infracțiuni, or, acesta fiind deja condamnat pentru comiterea unei infracțiuni similare, cunoscând că se află în termen de probă, la un interval mai mic de 1 an, conștient urcă în stare de ebrietate la volan fără a deține permis de conducere.

3. Prin decizia din 19 decembrie 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a fost admis recursul declarat, casată parțial sentința, în partea individualizării pedepsei și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță după cum urmează:

Lui Ciorap Sandu recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 iulie 2020, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, urmează a fi executată separat.

În rest s-au menținut prevederile sentinței.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportarea sa în viața socială, înainte și după săvârșirea infracțiunii, or, urmează a se reține că prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 24.07.2020, Ciorap Sandu, a fost condamnat la o pedeapsă sub formă închisoare pe un termen de 6 luni, executarea pedepsei aplicate lui Ciorap Sandu, fiind suspendată condiționat, conform art.90 Cod penal, pe un termen de probă de 2 ani, iar în termenul de probă, inculpatul a săvârșit o altă infracțiune.

Prin urmare, instanța de apel având în vedere personalitatea inculpatului Ciorap Sandu, de a se corecta și reeduca, de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atestă că scopul pedepsei se poate atinge doar cu izolarea acestuia de societate, ceea ce va constitui o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod penal.

În contextul celor enunțate, instanța de apel a considerat oportună aplicarea față de inculpatul Ciorap Sandu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 8 luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.84 alin.(3) și 87 Cod penal, instanța de apel a considerat necesar să dispună executarea de sine stătător a pedepsei stabilite prin sentință pronunțată și a pedepsei stabilite prin sentința din 24.07.2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, prin care Ciorap Sandu, a fost condamnat la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, executarea pedepsei aplicate lui Ciorap Sandu, fiind suspendată condiționat, conform art. 90 Cod penal, pe un termen de probă de 2 ani, Biroul de Probațiune fiind în drept de a se adresa cu o cerere separată pentru cumularea pedepselor la judecătorul de instrucție.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu *recurs* ordinar de către:

4.1. *Avocatul* Garaba Mihail în numele inculpatului, care indică ca temeiuri de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală (redacția Legii nr.66 din 05.04.2012, în vigoare 27.10.2012), și solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare, revocarea măsurii preventive sub formă de arest preventiv aplicată anterior în prezenta cauză față de inculpat.

În argumentarea recursului, recurentul a indicat:

- prin admiterea apelului declarat de către procuror, instanța de apel a creat o situație mai gravă pentru inculpatul Ciorap Sandu, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor invocate în apel de partea apărării, îngrădind accesul lui Ciorap Sandu la o instanță având în vedere importanta căii de atac și miza acesteia pentru inculpatul Ciorap Sandu care a fost condamnat la o pedeapsă privativă de libertate;

- instanța de apel nu s-a expus la argumentele consistente a apărării expuse în ședința de judecată și susținute în cadrul dezbaterilor judiciare;

- se caracterizează pozitiv la locul de trai și la locul de studii, Ciorap Sandu a recunoscut vina, cauza fiind judecată în baza probelor acuzării, acesta a solicitat instanței acordarea unei șanse de resocializare;

- corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără aplicarea față de acesta a unei pedepse privative de libertate;

- apărarea stabilește unele situații ale inculpatului Ciorap Sandu, care în ansamblu condiționează prezența circumstanței atenuante, și anume:

- comportamentul inculpatului în după consumarea infracțiunii — regretă cele comise, a asigurat instanța de judecată că nu va comite fapte similare, a reparat integral prejudiciul material și moral cauzat prin infracțiune;

- recunoașterea vinovăției și căința sinceră;

- nu se află la evidența medicului narcolog și medicului psihiatru.

4.2. La data de 29 februarie 2024, *avocatul* Barbaroș Dumitru în numele inculpatului, neindicând nici un temei de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare.

5. La recursurile declarate, în temeiul art. 431 alin. (1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul și a pledat pentru inadmisibilitatea acestora, indicând că recursul avocatului Barbaroș Dumitru este peste termen, iar recursul avocatului Garaba Mihail este vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art.61, 75 Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

6.1. Referitor la recursul declarat de către avocatul Garaba Mihail în numele inculpatului.

Titularul recursului s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (redacția legii cu modificările operate prin art.IV din Legea nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01.09.2023), în conformitate cu care, termenul de declarare a recursului este de două luni de la data comunicării deciziei integrale și recursul a fost depus în termenul prevăzut de lege.

Conform prevederilor art. XI alin.(3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), (nr.246 din 31.07.2023, în vigoare 01 septembrie 2023), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de examinare a admisibilității recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a acestei legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) Cod de procedură penală, (redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare 01 septembrie 2023), instanța de recurs examinează admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar.

Potrivit art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet din 3 judecători, prin încheiere, declară inadmisibil recursul dacă recursul este vădit neîntemeiat.

În temeiul art. 432 alin.(4) Cod de procedură penală, în încheierea privind inadmisibilitatea recursului se menționează sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității. Aceasta se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Din textul recursului declarat, se atestă că recurentul critică decizia instanței de apel prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală

(redacția legii în vigoare la data declarării recursului, până la 01.09.2023), și anume, - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând temeinicia recursului în raport cu materialele cauzei penale și motivarea hotărârii atacate sub aceste aspecte, instanța de recurs atestă că, temeiurile de recurs invocate de către recurent, nu și-au găsit confirmarea, în speță nefiind constatate erorile de drept invocate.

Cu referire la argumentele menționate în recurs, completul de judecată atestă, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, completul de judecată reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră – închisoare sau detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Analizând temeinicia solicitării apărătorului privind necesitatea aplicării în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde, completul de judecată menționează că, aceasta nu poate fi reținută, deoarece sub aspectul individualizării pedepsei penale, soluția instanței de apel este întemeiată, suficient motivată și legală.

Potrivit practicii judiciare, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Astfel, instanța de apel corect a reținut că pedeapsa stabilită inculpatului este condiționată de gravitatea faptei prejudiciabile comise, de persoana vinovatului, care la caz nu este la prima abatere de la legea penală, anterior a mai comis infracțiune similară și a fost tras la răspundere penală fiindu-i anulat dreptul de a conduce mijloacele de transport, inculpatul nu s-a conformat pedepsei anterioare, a condus mijlocul de transport, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat în termen de probațiune la nici un an de când a fost condamnat pentru o infracțiune similară. Prin urmare, inoportunitatea aplicării unei pedepse mai blânde, rezultă din

însuși caracterul faptei comise, din natura infracțiunii comise de inculpat, cât și din datele despre persoana acestuia.

În acest sens, completul de judecată ține să menționeze că, inculpatul fiind condamnat anterior pentru o infracțiune similară (în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal), fiindu-i stabilită o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 6 luni cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa fiind suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 2 ani, nu a tras concluziile necesare și a comis, din nou, în termen de probațiune, la nici un an de la condamnarea sa, o infracțiune cu intenție, astfel sfidând cu desăvârșire atât normele morale ale societății, cât și legea penală. Mai mult, acest fapt denotă că pentru inculpat săvârșirea infracțiunilor capătă caracter sistematic, el ignorând cu desăvârșire prohibițiile impuse de legea penală.

În continuare, completul de judecată mai menționează că, nu pot fi reținute nici argumentele apărării prin care se invocă faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, precum și căința sinceră, deoarece s-a ținut cont de principiul individualizării pedepsei în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art.75 alin.(1) Cod penal, inculpatul beneficiind de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de sancțiunea normei de drept imputate, în conformitate cu art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală (redacția legii în vigoare la data examinării cauzei penale în instanța de fond și de apel).

Completul de judecată consideră eronate și lipsite de temeinicie alegațiile recurentului precum că: „prin admiterea apelului declarat de către procuror, instanța de apel a creat o situație mai gravă pentru inculpatul Ciorap Sandu, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra argumentelor invocate în apel de partea apărării, îngădind accesul lui Ciorap Sandu la o instanță având în vedere importanta căii de atac și miza acesteia pentru inculpatul Ciorap Sandu care a fost condamnat la o pedeapsă privativă de libertate”.

În aceste condiții, instanța de recurs conchide că stabilirea unei pedepse non privative de libertate nu este rațională în circumstanțele stabilite pe caz și nu ar asigura scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, care reglementează, că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Mai mult, completul de judecată statuează că, o pedeapsă prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție, or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Pornind de la cele constatate și menționate supra completul de judecată conchide că, temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel expuse în decizia sa lipsesc, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate

acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept semnalate de recurent, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului, a fost aplicată în limitele legii.

Generalizând raționamentele mai sus nominalizate, completul de judecată concluzionează că, temeiurile de casare prevăzute la art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, nu sunt incidente speței, iar recursul declarat este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

6.2. Cu privire la recursul declarat de către avocatul Barbaroș Dumitru în numele inculpatului.

Conform art. 422 Cod de procedură penală (redacția legii cu modificările operate prin art.IV din Legea nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01.09.2023), în conformitate cu care, termenul de declarare a recursului este de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Conform prevederilor art. XI alin.(3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), (nr.246 din 31.07.2023, în vigoare 01 septembrie 2023), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de examinare a admisibilității recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a acestei legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) Cod de procedură penală, (redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare 01 septembrie 2023), instanța de recurs examinează admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar.

Potrivit art.432 alin.(2) pct. 2) Cod de procedură penală, un complet din 3 judecători, prin încheiere, declară inadmisibil recursul dacă recursul este tardiv.

În temeiul art. 432 alin.(4) Cod de procedură penală, în încheierea privind inadmisibilitatea recursului se menționează sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității. Aceasta se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

La caz, se reține că dispozitivul deciziei din 19 decembrie 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a fost pronunțat la 19 decembrie 2022 în prezența avocatului inculpatului, Garaba Mihail, fapt confirmat prin procesul verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d. 133-135), în aceeași zi fiind comunicată și data pronunțării deciziei integrale – 16 ianuarie 2023, modul și termenul de atac a deciziei.

La data de 15 februarie 2023, avocatul Garaba Mihail a înaintat cererea de recurs în numele inculpatului Ciorap Sandu (f.d. 156-162).

La data de 29 februarie 2024, avocatul Barbaroș Dumitru a declarat recursul întitulându-l recurs suplimentar, în acest sens, completul de judecată menționează că în prevederile Codului de procedură penală, nu se regăsește așa noțiune ca recurs suplimentar, astfel, recursul declarat de către avocatul Barbaroș Dumitru în numele

inculpatului Ciorap Sandu, reprezintă un recurs separat, pornind și de la prevederile art.421, 401 alin.(2) Cod de procedură penală, referitor la titularii recursului.

În acest sens, completul de judecată reține că prin recursul declarat la 29 februarie 2024 cale de atac prin recurs a fost realizată de un alt titular al recursului, decât cel care a declarat recurs în termen.

Astfel, completul de judecată menționează că potrivit prevederilor art. 422 Cod de procedură penală (redacția legii cu modificările operate prin art.IV din Legea nr. 246 din 31.07.2023, în vigoare 01.09.2023), termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel pronunțată integral la 16 ianuarie 2023, curge de la această dată și a expirat la 16 martie 2023.

În acest context, completul de judecată reține că, avocatul inculpatului, Barbaroș Dumitru, a depus recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel conform amprentei ștampilei de pe recurs pe data de 29 februarie 2024, adică cu mult peste termenul legal de declarare a recursului prevăzut de lege (aproximativ 1 an), fără a invoca careva argumente privind depunerea tardivă a recursului.

În acest sens, Completul de judecată statuează că termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Prin urmare, completul de judecată conchide, că recursul declarat la 29 februarie 2024, de către avocatul inculpatului, Barbaroș Dumitru urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind declarat peste termen.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.2), pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, -

d i s p u n e :

Inadmisibilitatea recursurilor declarate de către avocații Garaba Mihail și Barbaroș Dumitru în numele inculpatului, împotriva deciziei din 19 decembrie 2022 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală privindu-l pe **Ciorap Sandu XXXXX**, a avocatului Garaba Mihail în numele inculpatului ca fiind vădit neîntemeiat, iar al avocatului Barbaroș Dumitru în numele inculpatului ca fiind declarat peste termen.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Daguța Sergiu

Talpă Boris